

ناسا، «فضانورد بیمار» را از راه دور و از طریق زمین درمان کرد

ناسا اعلام کرد که موفق شده یک فضانورد را با یک لخته خون در فضا از زمین درمان کند.

به گزارش گروه علم و فناوری ایسکانیوز، در رگ گردن (ورید ژوگولار) یک فضانورد در ایستگاه بین‌المللی فضایی (لخته خون تشخیص داده شد. بلافاصله پس از ملاقات با پزشک متخصص در زمین، مقامات ناسا از راه دور پزشک را به ایستگاه فضایی وصل کرده و موفق به درمان فضانورد شدند.

دکتر استفان مول از مرکز تحقیقات خون گفت: وقتی ناسا برای اولین بار با من تماس گرفت، پرسیدم آیا می‌توانم برای معاجه بیمار به ایستگاه فضایی بین‌المللی مراجعه کنم. ناسا به من گفت که نمی‌توانند من را به سرعت به ایستگاه فضایی برسانند، بنابراین مجبور شدم معاینه و معالجه را از چپل هیل انجام دهم.

دکتر استفان مول که از طرفداران دو آتشه ناسا است تنها پزشکی است که با وجود اینکه در ناسا فعالیت نمی‌کند با اینحال ناسا با او مشورت می‌کند. ترومبوز ورید عمیق (ترومبوز ورید عمیق) که در رگ گردن فضانورد شناسایی شد هیچ درمانی شناخته شده در یک محیط عاری از جاذبه برای آن وجود ندارد. زیرا همه درمان‌ها و روشهای معالجه در گرانش و جاذبه زمین توسعه یافته بودند. هویت فضانورد مستقر در که بیماری او تشخیص داده شده به دلایل خاص فاش نشده است. وقتی لخته در گردن این فضانورد کشف شد، فقط در ۲ ماه از ماموریت شش ماهه خود را سپری کرده بود.

دکتر مول عضو مرکز تحقیقات خون است و تجربه و دانش گسترده‌ای در مورد ترومبوز عروقی عمیق دارد.

دکتر مول گفت: به‌طور معمول و مطابق پروتکل درمانی، درمان بیمار مبتلا به لخته باید با رقیق‌کننده خون شروع شود و با جلوگیری از رشد حداقل سه لخته، از آسیب رسیدن به سایر قسمت‌های بدن مانند ریه جلوگیری شود. با این حال، هنگامی که بعد از گرفتن رقیق‌کننده خون، جراحی به وجود بیاید، قطع جریان خون هنگام به وجود آمدن خونریزی داخلی دشوار است. در چنین حالتی، ممکن است مراقبت فوری پزشکی لازم باشد. البته از آنجا که اتاق اورژانس در فضا وجود ندارد، ما باید این گزینه‌ها را خوب در نظر بگیریم.

آیا رقیق‌کننده خون می‌تواند کارساز باشد؟

دکتر و تیم ناسا تصمیم گرفتند که بهترین درمان برای فضانوردان همان رقیق‌کننده خون است. با این حال، گزینه‌های دارویی محدود بود. در ایستگاه فضایی تعداد محدودی از داروهای مختلف وجود دارد. مول توصیه کرد که داروی ( ) که در ایستگاه فضایی موجود و یک رقیق‌کننده خون است می‌تواند یک درمان موثر و طولانی مدت است. ناسا می‌تواند از داروهایی که توصیه کرده است استفاده کند تا

زمانی که داروی جدیدی به ایستگاه ارسال کند.

در درمان آنوکسپارین ، دارو به صورت زیر جلدی تزریق می شود و ۴۰ روز ادامه پیدا می کند. در ۴۳مین روز از درمان فضاوردان ، قرص (که با محموله جدید به ایستگاه رسید به او داده شد.

این درمان ۹۰ روز به طول انجامید و فضاورد تحت نظارت یک تیم رادیولوژی از زمین ، سونوگرافی را برای نظارت بر لخته شدن خون انجام شد. علاوه بر این ، در این فرایند ، دکتر مول مکالمه های الکترونیکی و تلفنی با فضاورد برقرار کرد.

وقتی فضاورد به تلفن من زنگ زد ، همسرم جواب داد و حرف جالبی به من زد : استفان از فضا به تو زنگ زد. این واقعاً شگفت انگیز بود. اینکه یک فضاورد از فضا به تلفن شما زنگ بزند باور نکردنی است. آنها می خواستند مثل یک بیمار عادی با من صحبت کنند. نکته جالب اینجاست که با اینکه با سرعت ۲۷۰۰۰ کیلومتر در حال چرخش به دور زمین است ، کیفیت ارتباط تلفنی از مکالمه ای که با خانواده ام در آلمان داشتم ، بهتر بود.

چهار روز قبل از بازگشت فضاورد به زمین ، مصرف را متوقف کرد. مول و کارمندان ناسا این تصمیم را بدلیل وجود احتمال و خطر مجروح شدن فضاورد در سفر بازگشت گرفتند. فضاورد بدون مشکل روی زمین فرود آمد و دیگر نیازی به درمان لخته خون نیست.

به طور معمول تشخیص لخته خون در فضاورد دشوار است ، زیرا بدون علامت است. یعنی تقریباً هیچ علامتی ندارد. با این حال زمانی که این فضاورد در حال تحقیق در مورد توزیع مایعات بدن با وزن صفر در خلا توسط سونوگرافی بود ، به طور اتفاقی لخته ای را در گردن خود یافت. به همین دلیل دکتر مول فکر می کند که رفتار لخته های خون و خون در فضا باید مورد بررسی قرار گیرد. موقعیت های مشابهی که ممکن است در مریخ و سایر ماموریت های فضایی بوجود بیاید باید مورد بررسی قرار گیرد.

انتهای پیام /